

Nieuwsbrief van Fundatia Izvor

December 2013



Beste lezers,

Op het journaal wordt net aangekondigd dat het morgen flink gaat sneeuwen. Een eerste poging van de winter om ons rondom de houtkachel te krijgen! Wat ons betreft kan dat: het hout is gehakt, het hooi ligt op zolder, de dieren staan op stal. Tijd voor een terugblik op het afgelopen seizoen!

Elles

Tieneropvang

Deze maand bestaat dit opvangproject alweer 12 jaar! Het doel was een thuis te bieden aan vijf verlaten kinderen, zodat zij in een veilige gezinssfeer op zouden kunnen groeien tot stabiele volwassenen. Lukt dat? Na zoveel jaren kan daar wel een aardige uitspraak over gedaan worden. Dat veilige thuis hebben deze vijf zeker gekregen : drie van de vier personeelsleden werken er vanaf het begin, men kent elkaar door en door, de meisjes hebben nooit hoeven verhuizen, qua voeding, kleding en scholing heeft het aan niets ontbroken.

Ze zijn elke zomer op vakantie geweest en nemen deel aan allerlei clubs en cursussen. Bovendien maken ze vanaf het begin deel uit van een kerkelijke gemeente waar we samen naar toe gaan. Drie van de vijf integreren best goed, de buitenwereld ziet hen als leuke meiden en ze hebben goede omgangsvormen.

Maar de eerlijkheid gebiedt te zeggen dat, net zoals bij de grote meiden, we de laatste jaren toch onze idealen bij hebben moeten stellen.... De hechtingsproblemen hebben we onderschat. Of kenden we eigenlijk niet. Echt gehecht zijn deze meisjes aan niemand, iedereen is inwisselbaar. Daardoor geen echte loyaliteit aan het collectief waarin ze opgegroeid zijn. Inmiddels zijn we hieraan gewend geraakt. Uiteindelijk kunnen ze er zelf natuurlijk niets aan kunnen doen, het zijn onbewuste overlevingsstrategieën. Geen kind kiest er zelf voor verlaten te worden. Bovendien zitten ze nu ook in de puberteit. Over een paar jaar evalueren we weer...

Echt problematisch is nog steeds het gedrag van AnaMaria (16). Sinds ze in september weer naar school moest (na een pauze van een half jaar) werd haar gedrag snel agressiever. Toen ze serieus op de vuist ging met personeelsleden, hebben we haar op laten nemen in de psychiatrie. De conclusie, zowel van ons als psychiater, is dat Ana steeds gevaarlijker en gestoorder wordt, een kwestie van domineren of gedomineerd worden. Opnieuw hebben we bij Jeugdzorg een aanvraag voor (tijdelijke) uithuisplaatsing gedaan, maar daar komt geen serieuze reactie op.

Roxana en Cristina zijn in september naar het vervolgonderwijs gegaan, ze volgen nu een beroepsopleiding voor naaister, speciaal onderwijs. Ze hebben het goed naar hun zin, vooral Cristina die al klassevertegenwoordigster is en direct mee mocht doen aan Miss-verkiezingen op school. Gelukkig werden 'we' tweede.

'Bodemloos bestaan'

Het Nederlandse boek 'Bodemloos bestaan' geschreven door Geertje van Egmond, over hechtingsproblemen bij verlaten kinderen, dat we dit voorjaar in het Roemeens hebben kunnen publiceren, krijgt de laatste tijd wat meer aandacht.

Deze zomer kwam op de kinderboerderij regelmatig een vrouw met haar dochter. We leerden elkaar kennen, ze kocht het boek, las het en was onder de indruk.

Later bleek dat ze docente is op de faculteit voor Maatschappelijk Werk in Iasi.

Ze vroeg me deel te nemen aan twee workshops, een over het werk van onze stichting en een presentatie van het boek, de ander ging over adoptie en hechting binnen het gezin.

Onverwacht en interessant!

Zorgboerderij

Een goed seizoen wat betreft de opbrengst van de tuin! Vorig jaar regende het bijna niet, maar dat is dit jaar helemaal goedgemaakt. Het resultaat ligt netjes in de kelder: aardappels, uien, appels, potten met jam, augurken, tomatenpasta en zacusca. En de honderden kilo's druiven zijn verkocht!

In tegenstelling tot het positieve agrarische verhaal, ging het binnenshuis heel wat minder. De onderlinge band van de vier meiden is de hele zomer erg gespannen geweest.

Ieder heeft zo zijn eigen problemen, maar één van hen had het wel erg moeilijk. Al langere tijd was ze depressief en dat werd steeds erger, ondanks medicijnen en therapie. Een aantal keren escaleerde dat enorm, maar deze herfst moest ze zelfs twee keer opgenomen worden in de psychiatrie. Vorige week is ze ontslagen, na teruggekomen te zijn uit een diepe psychose.

Om iedereen tot rust te laten komen, woont ze tijdelijk met Erica in onze flat in de stad.

Moeilijk voor iedereen. We hopen en bidden dat er herstel zal komen.

'Ark van Noach'

De kinderboerderij heeft vorige week de poort gesloten voor een winterslaap en kan terugkijken op een, zo mogelijk, nog succesvoller seizoen dan vorig jaar. De hele zomer veel belangstelling, vooral in het weekend, met topdagen van zo'n 150 bezoekers. Het verbaast me nog steeds!

De zomervakantie hebben we voor kinderen uit de omliggende dorpen diverse activiteiten georganiseerd: een Vakantie Bijbel Feest (met medewerking van 3 Wezeper meiden), twee keer een cursusweek Oude Ambachten, kinderkerk op zondagochtend, af en toe een kinderclub. Consuela en Maria van de zorgboerderij zijn mijn medewerksters op de Ark, een taak die ze heel serieus nemen. De zorg voor de dieren kan helemaal aan hen overgelaten worden, en ook zijn ze goede gastvrouwen, op hun eigen manier....! Het leuke is dat mensen hen accepteren, ook al zijn ze 'wat vreemd': ze stellen vragen, trakteren hen soms op wat lekkers....heel wat anders dan ze vroeger gewend waren!

Foto's van de genoemde activiteiten vindt u op de facebook-pagina van Vrienden van Izvor en Arca lui Noe-Barnova-lasi

Zorgcentrum 'Alinare Mica'

Mensen die terminaal ziek zijn, voelen zich zowel fysiek al psychisch steeds minder deel uitmaken van de maatschappij. De spiegel wordt niet meer gebruikt.... Maandelijks organiseert in Erica in de hospice een 'verwendag': aandacht voor het uiterlijk, je waardevol voelen. In samenwerking met een kapsalon komen er kappers die de bewoners wassen, knippen, fohnen en een prachtig kapsel geven. Ook worden af en toe de nagels gedaan. "Eindelijk voel ik weer een dame", zei een mevrouw die trots in de spiegel keek.

Sinds ruim een jaar hebben we een nieuwe, jonge maatschappelijk werkster in onze stichting die voornamelijk in het zorgcentrum werkt. Ze doet haar werk met veel enthousiasme. Voor het tafeltje-dek-je-project heeft ze alle deelnemers bezocht en gescreend of ze nog binnen de criteria vielen. Ook bezocht ze nieuwe aanmeldingen en zo is het deelnemersbestand wat bijgesteld. Het blijft een uitdaging deze broodnodige zorg bij de goede personen te krijgen, juist bij diegenen die niet zelf aan de bel kunnen trekken.

(Op facebook kunt u mooie foto's van deze activiteiten zien: Centrul de ingrijire alinare mica of Vrienden van Izvor)

Zo gaan we de winter tegemoet, in de wetenschap dat we er letterlijk en figuurlijk warm bij zitten dankzij alle hulp en steun die we krijgen van een grote groep mensen uit Nederland.

Sommigen kunnen we persoonlijk bedanken voor hun inzet, de meesten moeten het echter doen met een algemeen woordje in een nieuwsbrief:

Een oprecht BEDANKT VOOR UW STEUN!

Deze steun vragen we ook in de vorm van gebed voor de meiden die in een zware periode zitten.

En alvast wens ik iedereen veel zegen toe in het nieuwe jaar dat voor ons ligt!

Elles